

21. februar eller marts 1891

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret.

Christine Mackie skal "Lørdag d. 21de" til Frørup og Sludegård. I 1891 var 21. februar og 21. marts en lørdag.

Christine var under mistanke for at være forlovet med Leonard Holst. Han og hun fik et barn udenfor ægteskab et år efter. Det frøs 16°, så det er sandsynligt, at måneden var februar eller marts.

At Christine omtaler sin fuldskab som "Katastrofen" sandsynliggør desuden, at brevet er skrevet før den uønskede graviditet. Efter denne vil hun nok have anset de lidt vel høje promiller som noget bagatelagtigt.

Generel kommentar:

Bejset er muligvis Leonard Holsts kælenavn.

Tante Visse/Louise Amstrup boede endnu i 1891 i sit barnmdomshjem, gården Ensomhed.

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Julie Brandt

Niels Elgaard Amstrup

Leonard Holst

Otto Emil Paludan

Adelheyde Syberg

Hempel Syberg

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2714

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine Mackie har været på kro med Amstrup og Paludan, og hun fik for meget at drikke. Hjemme på kontoret sad Christines mor og Tante Mimmi og talte alvorligt, og Christine besvimeede. Hun løb derefter i vinterkulden ud for at lede efter Paludan for at han ikke skulle sladre om kroturen. På gården Ensomhed hørte man Christine, og karlene løb efter hende, men hun slap væk. Næste dag spurgte Laura Warberg Christine, om hun og Leonard Holst var forlovet.

TRANSSKRIFTION

Kære Alhed!

Skønt jeg lige har skrevet et meget søvndyssende Brev og har en Spektakkel inde i mit Hoved, så skal du dog have Beretningen om min sidste og mærkeligste Bedrift til Bejset henhørende. Jeg forudskikker den Bemærkning, at jeg Lørdag d. 21de ds. rejser til 1) Frørup 2) Sludegd. hvor jeg vist bliver en halv Sned Dage i det hele. Der og i Løbet af den Tid kan et Brev træffe mig med dine Hjærteudgydelser angående Gescheckten; skriv endelig mens jeg er der.

I Fredags skete Katastrofen. Endnu i Søndags var Tante Mimi tavs og kold. Den Eft. gik jeg et Vip ned til Erikshåb, Amstrup var der og skulde lige til at gå hjem, jeg fulgtes med ham og Pallam, de bød mig med til Kroen på et Glas sv. Banko. Jeg sagde selvfølgelig ikke nej, vi stak der ind og sad meget rart og gemytligt i Kroen og min Sandten, efterhånden gled der 1/2 Fl. Banko i hver af os!! Så fulgte Pallam videre med Amstrup og jeg josedede hjemad, men mere og mere blev jeg "løjerlig ejen i," dog ikke mere end at kunde følges med Onkel Syberg op ad Alléen og beklage mig over min slemme Hovedpine. Men jeg kulminerede, da jeg i Kontoret så Tante Mimi og Mor sidde og tale Alvor. Så kendte jeg på mig selv, at Øjeblikket var der, og støttet til Gyngestolen sank jeg blidelig om og Mor og Onkel Syberg halede mig hen på en Stol. Om jeg virkelig var lidt borte, ved jeg knap, megen Bevidsthed havde jeg dog ikke; men jeg mandede mig op, gik ind og skænkede The og spiste med; men så gik jeg over i Seng, sagde, at ingen måtte komme over til mig, jeg låsede min Dør. Nu gjaldt det om, at Pallam ikke røg hjem og fortalte om vor Krotur, så såre jeg var bleven ene tog jeg mit lille bitte mørke Sjal om mig og af Sted ud i den månelyse Nat på 16° Kulde. Jeg gennem Sallinge - ingen Pal, så måtte han jo være på Ensomhed, jeg til Ensomhed og fik med mange Anstrængelser Porten op og rendte ned i den ganske lyse Gård og hen og kikkede ind ad Spisestuevinduerne, der sad Tant Visse i Sofaen, men hun må have hørt mig gå, for hun stirrede hen imod mit Vindue og i det samme

begyndte Flora at gø. Så kan det nok være, jeg fik Fart på og kom ud af Gården og op ad Vejen. Men næppe er jeg kommen et lille Stykke, før jeg hørte Mandfolkestemmer bag mig! Altså har T.W. alarmeret Karlene, som nu forfulgte mig. Jeg var færdig at styrte, sådan rendte jeg, iskold var jeg, Sjalet fløj om mig, og at jeg havde Arme kunde jeg ikke føle for Kulde. Endelig holdt de da op at forfølge mig, og jeg kom godt og vel hjem igen og ind i Seng. Men endnu har jeg ikke rigtig forvunden den Nattetur i 16° uden Tøj. Næste Dag tog Mor mig [fortsætter side 1, øverst:] for: jeg var da ikke forlovet med Holst, hun havde set en Mistanke på Tante Mimis Ansigt!!!! Hvad byder du - ! Men Følgen af den Besvimelseshistorie er, at Tant Mimi kom til Erkendelse af, at hun havde været for stræng, jeg var jo ikke dum men sagde, at det var af at spekulere over det. Er den Historie ikke god, må jeg spørge? Holst begreb ikke, hvor jeg fik Mod til den Rendetur til Ensomhed! Skriv nu snart din Mening om alt dette. Delagtiggør Brandt i de to sidste Breve. Hilsen Chr.

for: j' var da ikke forlovet med hende,
hvis havde det en Misshandling på Taut
Mittens Ansigte!!!! Hvad bliver du!
Men følger af den Begivenhedshistorie
at Taut Mittens kom til erkendelse af,
at hun havde været for hende, j' var
j' ikke den lille søde, at det var
af at spekulere over det. — Er den
Historie ikke god, må j' spørge?
Hvad begreb ikke, hvor j' fik blod
til den Revolution til ansouped!
Shris nu være Alhed! svart din Men
om alt dette. Dele j' er brandt i dit
sant bren. Hilsen Chr.

Skint j' hi har skrevet et meget sød
dygtige Brev og har en Spektakel
ende i mit Hoved, så skal du
dog have Beretningen om min
sidst og mærkelig Bedrift til
Brevet hervedsende. J' frubskikker
den Bemærkning, at j' Lørdag d.
17de as. rejser til j' Frøer af Skud
hvor j' vist bliver en halv Uges
Dage i det hele. Der og i Løbet
af den Tid kan et Brev træffe
mig med dine Hjertergydder
angående Jøekender, hvis svart.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Men der er der. Men sian og hals blev. La kendt
I Jule, skete katastrofen. Evident J på mig selv, at Opblidhet var den
i Søndags var Tante Minni kan og og skitted til Gylperkolen tank
hvor. Den lyt gik J et Tip med hie J blidly; om og Mer og Dehel
virkelige Anvendelse var den og skete. Ligeledes kalde sig læge på en Slot
lige til at gik læge, J fulgtes med. Der J virkelg var lidt bort, ved J
hæve og Pallade, de bød mig med kære, mig en bevidsthed havde J
til Kroen på et Gas sv. Baako. dog ikke men J mandene sig
J sagde selvfølgelig ikke mig, endda op, gik lidt af skandale. Me og
der lidt og for mig selv og g. Jst med, men så gik J over
mystisk i Kroen og min Sælsten. i Seng, sagde, at mig en måtte
efter tilsiden gik der J R. hants. Kone om til mig, J læge
i hær af J!! Så fik J Pallade min Dør. Nu galdt det om at
videre med Anvendelse og J jorden. Pallade ikke sig læge og fortalte
hvisat, men mere og mere blev om vor Krolite, så sara J var
J. Løjerly ejn i J. dog ikke men. Blev en mig J. mit lille bitte
den at J. Kilde følger med Sides uord. Spil om mig og af Slet
lyt og op ad Alleen og beklag. ind i den smædelge Nat på
Seng over min Helvans Hoved = 16 Kilde. J gennem Pallade
pille. Men J Kilde uorden da - mig en tal, så måtte læge J
J i hær af J. Tante Minni og vore på bevidst, J. til hær

662119
hav og spilde med mig, Anstrænge
ser Torden op og revatte mig i
den ganske blege Gård og hen og
kikkede mig at Spiseskueværelset
der var tæt Lisse i Sofaen,
men hvem mig have hørt mig
gå for hvem stødte hen under
sin Obedience og, i det samme
bebyggede Nora at gå. Så kan
det nok være, I fik bare på og
kom mig af Gården og op ad Cyen.
Men voppe er i Rummen et lille
Slyngke, for I hørt Mandfolk
mer har mig! Altså har I. W.
allarmant Karlene, som mig
fortvilet mig. I var færdig at
slægt, sådan rendte I, iskeles
var I, Sjælet fløj om mig, og at
I havde Anne künde i ikk-føle
for Høle. Under holdt de og
at forfølge mig og I kom godt
og vil være igen og ind i Lene. Men end
mig har I ikke, jeg forvinder den Hætte
i den uden Tøj. Næste Dag, tog Mor mig